

та оживала, и послѣ пакъ умрала.

Валеріа Максимъ разказва, че консула-та Акила Авіола и Преторатъ Авціи Ламміа, кои-то считаха за умрѣли, оживели, като ги пичели на скара-та, и са молили да ги отжрветъ, но това бѣше вече невозможно.

Баконъ Варѣламскій пише, че Докторъ Скотъ, въ Кеана, кой-то страдаше отъ каталептически припадки, умрала и былъ зарованъ. Послѣ нѣколко дена споредъ молба-та на любимыя мѣ сабга, разровили гроба и видали че рѣцѣ-те на умрѣлыя были изгрызани и глава-та мѣ изранана (това было въ 1834 година).

Императоръ Зенонъ, по увѣрване на Барсиа-та, былъ зарованъ като умрала. Карадлатъ що бѣше оставанъ при гроба мѣ, двѣ нещи наредъ чѣвали въкането на горныя Царъ, сваче не смѣли да мѣ раскопатъ гроба.

Въ книга-та Gallia Christiana (томъ 3) са говори, че Архѣпископатъ Геронъ, какво-то са виждаше бѣше умрала, и като заминаха два дена зароваха го. На третія чѣли плачь и въкане отъ гробата мѣ, но не повѣрвали, а кога-то напослѣдокъ са рѣшили та разровили гробатъ, намѣрили умрѣлыя че е обжрнать на дръга-та старна, кое-то показвало, че той е оживала и стоала нѣколко време живъ въ гробатъ, и че сетна насилно умрала.

Пасторатъ (попа) Жесореръ, въ Нейбургъ, бѣше зарованъ преждевременно. Сетна са чѣвало гласъ отъ гроба мѣ, сваче испърванъ не обръщали вниманіе на него, послѣ са рѣшили та раскопали гроба, и намѣрили че тѣло-то на умрѣлыя было обжрнато съ лице-то на доло (на корема си).